

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 16.12.1966, sp. zn. 8 Tz 82/66, ECLI:CZ:NS:1966:8.TZ.82.1966.1

Číslo: 20/1967

Právní věta: Trestný čin opilstva podľa § 201 tr. zák. je deliktom ohrožovacím, ktorý je spáchaný už vyvolaním možnosti vzniku následkov, ktoré má na zreteli toto ustanovenie, pričom jeho znakom nie je priama hrozba poruchy chráneného záujmu. Zákonné znaky trestného činu opilstva podľa § 201 tr. zák. sú preto splnené už začatím jazdy s motorovým vozidlom, ktoré kladie na vodiča zvláštne nároky a ktoré svojim charakterom (váha vozidla a jeho rýchlosť) vytvára i pri menšom oslabení psychických a fyzických funkcií vodiča možnosť vzniku tohto ohrozenia.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 16.12.1966

Spisová značka: 8 Tz 82/66

Číslo rozhodnutí: 20

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Opilství

Předpisy: 140/1961 Sb. § 201

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 20/1967 sb. rozh.

Trestný čin opilstva podľa § 201 tr. zák. je deliktom ohrožovacím, ktorý je spáchaný už vyvolaním možnosti vzniku následkov, ktoré má na zreteli toto ustanovenie, pričom jeho znakom nie je priama hrozba poruchy chráneného záujmu. Zákonné znaky trestného činu opilstva podľa § 201 tr. zák. sú preto splnené už začatím jazdy s motorovým vozidlom, ktoré kladie na vodiča zvláštne nároky a ktoré svojim charakterom (váha vozidla a jeho rýchlosť) vytvára i pri menšom oslabení psychických a fyzických funkcií vodiča možnosť vzniku tohto ohrozenia.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu zo 16. decembra 1966 – [8 Tz 82/66.](#))

Uznesením vyhľadávacieho orgánu Obvodného oddelenia VB v Š. z 15. 3. 1966 podľa § 160 ods. 1 tr. por. zahájené trestné stíhanie a 18. 3. 1966 bolo podľa § 169 písm. a) tr. por. oznámené obvinenému obvinenie pre trestný čin opilstva podľa § 201 tr. zák., a to preto, že 4. 3. 1966 riadil v podnapilom stave nákladné auto po štátnej ceste z obce H. do obce S.

Po skončení vyhľadávania predložil vyhľadávací orgán spis prokurátorovi s návrhom na podanie obžaloby na obvineného pre uvedený trestný čin. Okresný prokurátor v L. však uznesením z 2. 6. 1966 uvedenú vec proti obvinenému podľa § 171 ods. 1 písm. b) tr. por. postúpil komisii DI OVB v L. na prejednanie priestupku podľa § 10 a) zák. č. 60/1961 Zb. Uvedené rozhodnutie odôvodnil okresný prokurátor tým, že síce Widmarkovou skúškou bolo v krvi obvineného zistené 1,5 promile alkoholu, avšak že nebolo vyhľadávaním preukázané, že by skutočne došlo k ohrozeniu záujmov chránených ustanovením § 201 tr. zák., lebo obvinený riadil uvedený nákladný automobil len z obce H. do obce S., teda len asi 4 km. Súčasne uviedol, že na uvedenej ceste bola slabá frekvencia a že ani peší chodci sa na ceste nenachádzali. S ohľadom na tieto skutočnosti potom posúdil konanie obvineného lne ako priestupok podľa § 10 a) zák. č. 40/1961 Zb.

Na sťažnosť pre porušenie zákona podanú generálnym prokurátorom Najvyšší súd zrušil uznesenie okresného prokurátora a tomuto prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Vyhľadávaním bolo zistené, že obvinený 4. 3. 1966 bol o 21. hod. kontrolovaný orgánmi VB na križovatke cesty medzi H. a S. pri riadení nákladného skriňového auta, ktoré je majetkom Jednoty v K. v priebehu kontroly sa snažil nepozorovane vyhodiť z auta prázdnu fľašu. Vzhľadom na to bola u obvineného vykonaná skúška detekčnou trubičkou a jej výsledok bol pozitívny. Preto bola obvinenému odebraná krv a Widmarkovou skúškou bolo v jeho krvi zistené 1,5 promile alkoholu, pričom lekársnym vyšetrením boli zistené mierne príznaky po požití alkoholických nápojov. Obvinený potom pri výsluchu doznal, že v priebehu jazdy z H. do S. požil asi 1/2 litra piva z uvedenej fľaše, ktorú vo voze zanechala svedkyňa K. Výsluchom uvedenej svedkyne však bolo zistené, že táto síce uvedenú fľašu vo voze ponechala, avšak že táto bola už prázdna, lebo pivo vypila už na poludnie. Súčasne podľa záznamu orgána VB, ktorý obvineného kontroloval, vyplýva, že podľa pachu sa nachádzalo vo fľaši víno.

Okresný prokurátor teda síce správne vyšiel z konštatovania opilosti obvineného, ale k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu opilstva podľa § 201 tr. zák. považoval za nutné, aby k riadeniu motorového vozidla došlo za takých okolností, kedy obvinený skutočne ohrozuje život alebo zdravie ľudí, alebo ohrozuje majetok. Na základe vykonaného vyhľadávania usúdil, že intenzita tohto ohrožovania bola nepatrná. Táto úvaha okresného prokurátora je nesprávna.

Trestného činu opilstva podľa § 201 tr. zák. sa dopustí ten, kto potom, čo požil alkoholické nápoje, vykonáva zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Z tohoto ustanovenia teda vyplýva, že trestný čin opilstva je spáchaný už vykonaním zakázaného konania, ktoré má obecné nebezpečnú povahu. Na rozdiel od trestného činu obecného ohrozenia podľa § 180 tr. zák. nemusí však nebezpečie bezprostredne hroziť chráneným záujmom, ale stačí len vzdialená možnosť poruchy. Trestný čin opilstva podľa § 201 tr. zák. je deliktom ohrožovacím, ktorý je spáchaný už vyvolaním možnosti vzniku následkov, ktoré má na zreteli toto ustanovenia, pričom jeho znakom nie je priama hrozba porucha chráneného záujmu. Záonné znaky trestného činu opilstva podľa § 201 tr. zák. sú preto splnené už počatím jazdy s motorovým vozidlom, ktorá kladie na vodiča zvlášť nároky a svojím charakterom, zvlášť váhou a rýchlosťou vozidla, ako tomu bolo v danom prípade pri riadení nákladného vozu, vytvára i pri menšom oslabení psychických a fyzických funkcií vodiča možnosť vzniku tohto ohrozenia. Vzhľadom na to, že k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu opilstva podľa § 201 tr. zák. zákon nevyžaduje ani bezprostredné ohrozenie chráneného záujmu ani vymedzené trvanie možnosti vzniku takého ohrozenia, nemožno považovať pre zistenie trestného činu opilstva za rozhodný čas a intenzitu prevádzky, v ktorom bol čin spáchaný, ani dobu, po ktorú riadenia motorového vozidla za týchto podmienok trvalo. Skutočnosť, že na uvedenej verejnej ceste bola slabá frekvencia a ani peší chodci sa na ceste nenachádzali, nevyklučuje posúdenie zisteného skutku ako trestný čin opilstva a

nie je možné so zreteľom na túto skutočnosť konanie obvineného posúdiť ako priestupok podľa § 10 písm. a) zák. č. 60/1961 Zb., ako to učinil okresný prokurátor. Ak teda pri zistenom stupni opilstva riadil obvinený motorové vozidlo, môže byť jeho konanie posúdené len ako trestný čin opilstva podľa § 201 tr. zák.

Ak rozhodol okresný prokurátor bez toho, aby založil hodnotenie vykonaných dôkazov na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a konanie obvineného posúdil ako priestupok podľa § 10 písm. a) zák. č. 60/1961 Zb., porušil zákon v ustanovení § 2 ods. 6 tr. por.